31999R2597

L 316/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1999.12.10.

A TANÁCS 2597/1999/EK RENDELETE
(1999. december 6.)
az Indiából származó polietilén-tereftalát fólia (PET) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező szubvencionált behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban „alaprendelet") és különösen annak 15. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott egyeztetést követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) A 1810/1999 bizottsági rendelettel ([2]) (a továbbiakban „ideiglenes vámrendelet") ideiglenes kiegyenlítő vámot vetettek ki az indiai eredetű, 3920 62 19 és 3920 62 90 KN-kódok alá tartozó polietilén-tereftalát (PET) fólia a Közösségbe irányuló behozatalára.

(2) Az ideiglenes kiegyenlítő vám bevezetését követően az együttműködő indiai exportáló termelők, az Ester Industries Ltd., a Flex Industries Ltd., a Garware Polyester Ltd., az India Polyfilms Ltd./Jindal Polyester Ltd (kapcsolódó vállalatok), az MTZ Polyesters Ltd., a Polyplex Corporation Ltd. (a továbbiakban „indiai exportáló termelők"), az indiai kormány (a továbbiakban „IK"), a panaszos közösségi termelők (a továbbiakban „közösségi iparág") és két PET fólia felhasználó írásban megjegyzéseket nyújtott be.

(3) Az alaprendelet 11. cikke (5) bekezdésével összhangban egy felhasználó kivételével minden említett fél meghallgatást kért és kapott.

(4) Egy felhasználó, aki korábban nem jelentkezett, az ideiglenes intézkedések bevezetését követően válaszolt.

(5) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt információk felkutatását és ellenőrzését.

(6) Az ideiglenes intézkedések bevezetését és a fenti nyilatkozatokat követően benyújtott szóbeli és írásbeli megjegyzéseket mérlegelték, és indokolt esetben a végleges ténymegállapításoknál figyelembe vették.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(7) Az ideiglenes vámrendelet (7) preambulumbekezdése szerint az érintett termék a polietilén-tereftalát (PET) fólia.

(8) Az ideiglenes vámrendelet (8) preambulumbekezdésében megállapították továbbá, hogy ipari szempontból a termék több szegmensre, mágneses, csomagoló, elektronikai, képi és egyéb ipari szegmensekre osztható, és a vizsgálat céljából a termékeket piaci szegmens, vastagság, bevonó tulajdonságok, felületkezelés, mechanikai tulajdonságok és átlátszóság/homályosság szerint osztályozták.

(9) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a közösségi iparág felkérte a Bizottságot, hogy ne csak az ideiglenes vámrendeletben meghatározott 3920 62 19 és 3920 62 90 KN-kód alá sorolható típusokat, hanem a 3920 62 11 és 3920 62 13 KN-kód alá PET fóliaként sorolható típusokat is vonja be a vizsgálatok körébe. Az indiai exportáló termelők ellenezték a két további kódszám bevonását, arra hivatkozva, hogy az említett kódszámok alá sorolható PET fólia nem felcserélhető a másik két kód, azaz a 3920 62 19 és 3920 62 90 KN-kód alá sorolható PET fóliával. Rámutattak, hogy a közösségi iparág panaszában csak ez a két utóbbi kód szerepelt, a két előző kódot pedig a panasz kifejezetten nem tartalmazta azon az alapon, hogy az ezek alá a kódszámok alá tartozó termékek nem felcserélhetők a 3920 62 19 és 3920 62 90 KN-kód alá soroltakkal.

([1]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o.
([2]) HL L 219., 1999.8.19, 14. o.

(10) A vizsgálat során összegyűjtött információk alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a 3920 62 11 és 3920 62 13 KN kódszámot nem vonja be a vizsgálatba, mivel nem érkezett arra utaló információ, hogy a közösségi iparág által benyújtott panaszban szereplő, a felcserélhetőség hiányára előterjesztett állítás ne volna helytálló.

3. SZUBVENCIÓK

3.1. ÁLTALÁNOS BEADVÁNYOK

3.1.1. Kamat hozzáadása a kapott ellátások kiszámításánál

(11) Az exportáló termelők kérvényezték a különböző programok keretében kapott ellátás teljes összegének kiszámításakor hozzáadott kamat visszavonását. Az exportáló termelők azt állították, hogy a kamat hozzáadása indokolatlan, túllépi a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) feltételeit, és az 1994. évi GATT megállapodás VI. cikkének (3) bekezdése értelmében tilos. Ebben a tekintetben a Bizottság számítási iránymutatásai érvénytelenek volnának.

(12) A szubvenció névértékéhez hozzáadott kamat jogi alapja az alaprendelet 5. és 6. cikke együttesen. Az 5. cikk megállapítja, hogy a kiegyenlíthető szubvenciók összegét a kedvezményezett által a vizsgálati időszak során kapott ellátás alapján kell kiszámítani. A 6. cikk, amely az ASCM 14. cikkét idézi, a szubvenció egyes fajtái esetében kapott ellátás kiszámításának szabályait határozza meg. A 6. cikkben említett valamennyi szubvenciós kategória esetében, azaz tőke, hitel, hitelgarancia, áru és szolgáltatás nyújtásakor, illetve áruvásárláskor az ellátás kiszámításához használt viszonyítási alap a megfelelő tőkeköltség értéke a versenypiacon. Ennek megfelelően minden szubvenciós kategória esetében a teljes ellátás megállapítása érdekében a 6. cikkben említett okfejtés általános alkalmazásával a kereskedelmi árfolyamon történő kölcsönzés költségeit kell figyelembe venni.

(13) Névértéken kifejezve a vizsgálati időszak során valamennyi szubvenció gyakorlatilag segélynek felel meg. Mivel vissza nem térítendő segély a kereskedelemben nem létezik, a kedvezményezettnek ilyen segély hiányában ugyanezt az összeget kereskedelmi forrásokból kellett volna összegyűjtenie, és idővel kamatostul visszafizetnie. A szubvenció névértékéhez hozzászámított kamat az ellátásnak ezt az elemét takarja.

(14) Erről a módszerről rendelkezik kifejezetten a következő mondat: „A szubvenció összegének névértékét át kell számítani a vizsgálat időszakában érvényes értékre a szokásos kereskedelmi kamatláb alkalmazásával”, amelyet a bizottsági iránymutatások tartalmaznak a szubvenció értékének kiszámítására a kiegyenlítő vámok vizsgálata során (számítási iránymutatások [1]), és ez a Közösség állandó gyakorlata, amelyet számos korábbi esetben is alkalmazott.

(15) Az 1994. évi GATT megállapodás VI. cikkének (3) bekezdése, amelyet az ASCM 19. cikkének (4) bekezdése idéz, csak azt rögzíti, hogy a kivetett adó nem haladhatja meg a szubvenció összegét. A szubvenció összegét a vizsgálati időszakban megállapított ellátás alapján számítják (ASCM 14. cikk). Mivel a vállalatnak haszna származott abból, hogy nem a pénzpiacon kellett forrásokat keresnie, a szubvenció összegének a kamatelemet is tartalmaznia kell. Következésképpen, mivel az ellátás összege (kamattal együtt) megfelel a szubvenció összegének, és a kiegyenlítő vámot a megállapított szubvenciós hányad alapján számítják, az 1994. évi GATT megállapodás VI. cikkének (3) bekezdése a kamat hozzáadásával teljes mértékben teljesül.

(16) A fenti okokból a különböző programok során kapott ellátás számításából a kamatelem kihagyására vonatkozó követelést elutasítjuk.

3.1.2. A különböző programok egyedisége

(17) Az exportáló termelők beadványában szerepelt, hogy az ASCM 2. cikkének (3) bekezdésében foglalt vélelem, amely a kiviteli teljesítéstől függő szubvenciókat egyedivé teszi, nem alkalmazható abból a tényből kifolyólag, hogy az ASCM 27. cikkének (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy az kiviteli teljesítéstől függő szubvenció tilalma nem vonatkozik a fejlődő országokra. India szerepel az ASCM VII. mellékletében, tehát az IK által nyújtott exportszubvenciók nem tilthatók meg. Következésképpen a Bizottságnak bizonyítania kell a szóban forgó programok egyediségét.

(18) Az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja egyértelműen megállapítja, hogy a szubvenciók, beleértve az I. mellékletben bemutatottakat is, egyedinek tekintendők, ha törvény szerint vagy ténylegesen a kiviteli teljesítéstől függenek. Ezt a feltételt minden, ezen eljárás alá tartozó szubvenciós program esetében külön-külön megvizsgálták.

[1] HL C 394., 1998.12.17., 7. o.

3.2. EGYEDI PROGRAMOK

3.2.1. **Betétkönyvi program (PBS)**

(19) Az IK és az exportáló termelők vitatták ezt a programot, amelyet az ideiglenes vámrendelkezés (12)–(19) preambulumbekezdése ismertet. Ezekkel az érvekkel nem szükséges foglalkozni, mivel az e program keretében kapott ellátásokat nem számították be az ideiglenes vámrendelkezés (24) preambulumbekezdésében említett okokból megállapított ideiglenes vám összegébe. Következésképpen az e programban kapott ellátásra vonatkozóan nem vezetnek be intézkedéseket, és így a végleges ténymegállapítások meghatározása sem szükséges.

3.2.2. **Vámjogosultsági betétkönyvi program (DEPB) – kivitel előtti alapon**

(20) Az IK és az exportáló termelők vitatták ezt a programot, amelyet az ideiglenes vámrendelkezés (26)-(30) preambulumbekezdése ismertet.

(21) Különösen azt állították, hogy a kivitel előtti DEPB program az alaprendelet rendelkezései szerint engedélyezett elengedési/visszatérítési program, és mint ilyen, nem kiegyenlíthető. Azt állították továbbá, hogy amennyiben a programot mégis kiegyenlíthetőnek találnák, csak a ténylegesen elengedett többlet szolgálhatna az ellátás kiszámításának alapjául, és a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy valóban sor került-e többletvisszatérítésre a behozatali költségek visszatérítésénél a termelési folyamat során felhasznált ráfordítások tekintetében.

(22) A kivitel előtti DEPB az alaprendelet rendelkezései értelmében nem elengedési/visszatérítési vagy helyettesítési program, annak ellenére, hogy szerepel benne a „tényleges felhasználó feltétele". A program alapvetően az értéken, és nem a mennyiségen alapszik. A DEPB hányadot, amelyen az importvám alóli mentességen alapul, nem a termelési folyamatban ténylegesen felhasznált vagy felhasználandó ráfordítások adott fizikai mennyisége alapján számítják. A ráfordításokat az adott termék gyártásához importálandó ráfordítások értékének tekintett összegen alapuló elméleti költségeket alkalmazó szokásos ráfordítási/kibocsátási normáknak (SION) megfelelően állapítják meg. Miután valamely késztermék tekintetében meghatározták a DEPB hányadot, a ráfordítások a kivitel előtti DEPB engedély birtokában vámmentesen importálhatók. Nincs olyan mechanizmus, amely megakadályozná, hogy valamely exportáló termelő megváltoztassa a ténylegesen importált ráfordításainak arányát, hiszen az előírás mindössze annyi, hogy ne lépje túl a számára biztosított teljes hitelkeretet.

(23) Nincs továbbá érvényben tényleges behozatali kötelezettség a különböző olyan ráfordítások után, amelyekre hitelt nyújtottak. A program keretében importálható bármely ráfordítás mennyiségének kizárólagos korlátja a kiadott engedély értéke és a kapcsolódó késztermékre vonatkozó kiviteli kötelezettség. Nem követelmény tehát, hogy a behelyettesített importált ráfordítás mennyisége, minősége és jellemzői megegyezzenek a belföldi piaci ráfordításéval.

(24) Az a vállalat, amely ráfordításait alacsonyabb értéken tudja beszerezni, vagy ráfordításai egy részét a belföldi piacon szerzi be, vámmentesen importálhatna belföldi termelésre vagy értékesítésre felhasználható ráfordításokat, mivel a ténylegesen behozott mennyiségek nem állnak kapcsolatban a SION-ban megállapított mennyiségekkel. Nem találtak bizonyítékot olyan működő rendszerre vagy eljárásra, amely kimutatná, hogy a kivitt késztermék gyártási folyamatában ténylegesen milyen vámmentes ráfordításokat használnak fel, és milyen mennyiségben. Megállapították továbbá, hogy a termékek kivitelét követő esetleges ellentételezést nem az exporttermék gyártásához felhasznált, vámmentesen behozott ráfordítások tényleges mennyisége, hanem az exporttermék ráfordításaira vonatkozó szokásos értékbecslések alapján határozzák meg.

(25) Ha a kivitel előtti DEPB rendszert vámvisszatérítő rendszernek tekintenénk is, mint azt állítják, az alaprendelet II. melléklete II. 5. pontja arról rendelkezik, hogy abban az esetben, ha megállapítják, hogy az exportáló ország kormánya nem működtet ellenőrző rendszert, az exportáló országnak a ténylegesen felhasznált ráfordításokon, illetve tényleges tranzakciókon alapuló további vizsgálatot kell elvégeznie annak megállapítására, hogy volt-e többletkifizetés. Mivel a fentiek szerint a behozott ráfordítások tényleges mennyiségét ellenőrző rendszer nem létezik, az IK-t vizsgálat elvégzésére kérték fel. Az IK nem végezte el a vizsgálatot. A Bizottság tehát nem vizsgálta meg, hogy az exporttermékek gyártása során felhasznált ráfordítások importterhei tekintetében valóban sor került-e többletvisszatérítésre.

(26) Mindenesetre a túlzott mértékű importvám-elengedés csak jóhiszemű visszatérítési és helyettesítő visszatérítési programokban lehet az ellátás összegének kiszámítási alapja. Mivel megállapítást nyert, hogy a kivitel előtti DEPB program az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III: melléklete értelmében nem visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési program, az ellátás az importvámok teljes elengedése, és nem valamely feltételezett többletelengedés.

(27) Mivel a kivitel előtti DEPB rendszer olyan kormányzati bevételt tartalmaz, amelyről egyébként lemondanának, a program az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében szubvenciót nyújtó rendszernek tekintendő. Mivel a program keretében kiviteli kötelezettség nélkül ellátás nem kapható, a program az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében törvényileg kiviteli teljesítéstől függő, s ennek megfelelően egyedi program.

A szubvenció összegének kiszámítása

(28) Az exportáló termelőknek nyújtott ellátás kiszámítása az ideiglenes vámrendelet 23. preambulumbekezdésében foglaltak szerint történik, az exportáló termelők által igényelt kérelmezési díjak pótlólagos figyelembe vételével. Ezek a kiegészítő összegek azonban nem befolyásolták az ideiglenesen kiszámított szubvenciós hányadot.

(29) A vizsgálati időszak alatt két vállalat vett részt ebben a programban, és 1,31 %, illetve 6,84 % szubvenciót kaptak.

3.2.3. **DEPB program – kivitel utáni alapon**

(30) Az IK és az exportáló termelők vitatták ezt a programot, amelyet az ideiglenes vámrendelkezés (37)–(39) preambulumbekezdése ismertet.

(31) Különösen azt állították, hogy a kivitel utáni DEPB program engedélyezhető helyettesítő visszatérítési program, mivel a kivitel utáni DEPB hitelek csak a jelentett SION értékeknek megfelelően nyújthatók. Az alaprendelet I. mellékletének 1. pontja szerint a visszatérítési programokban engedélyezett a behozott ráfordításokkal megegyező mennyiségű, minőségű és tulajdonságú, belföldi piacon beszerzett ráfordítás felhasználása. Azt állították továbbá, hogy a jövedéki adókkal foglalkozó hatóságok ellenőrizni tudnák, hogy az exporttermékek milyen behozott ráfordításokat tartalmaznak. Ennek megfelelően a kivitel utáni DEPB program az alaprendelet II. melléklete értelmében megengedett helyettesítő visszatérítési program volna.

(32) Emlékeztetni kell arra, hogy a kivitel előtti DEPB programtól eltérően ebben az esetben nem létezik a „tényleges felhasználó feltétele". A kivitel utáni DEPB program hiteleit a kivitt késztermék értékének százalékában állapítják meg. Az ilyen módon kapott hitelek felhasználhatók a bármely termék behozatalára szokásosan kivetett vámok ellentételezésére (kivéve a negatív behozatali listán szereplő termékeket). Nincsen korlátozás az exporttermék gyártásához felhasznált árura vonatkozóan. A behozott áru eladható a belföldi piacon, vagy más módon felhasználható. Az engedélyek – és így a hitelek is – továbbá szabadon átruházhatók.

(33) Következésképpen megállapítást nyert, hogy a kivitel utáni DEPB program az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III: melléklete értelmében nem visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési program.

(34) Az IK azt állította továbbá, hogy a program csak annyiban jelent exportszubvenciót, amennyiben a behozatali költségeket az exporttermeléshez felhasznált behozott ráfordításokból ténylegesen megadóztatható részhez képest többletként téríti vissza, és a Bizottság elmulasztotta kötelességének teljesítését, amikor nem határozta meg ennek a többletnek a mértékét.

(35) Ezt az állítást a (26) preambulumbekezdésben említett okok miatt el kell utasítani.

A szubvenció összegének kiszámítása

(36) Az IK bejelentette, hogy az eladott engedélyek esetében a Bizottságnak az üzleti tranzakciók alapján, és nem az engedélyben foglalt hitel összege alapján kellene az exportáló termelők által kapott ellátás tényleges értékét meghatároznia.

(37) Az ideiglenes vámrendelet (43) preambulumbekezdésében foglaltak szerint ez az állítás nem fogadható el, mivel az IK által az exportáló termelő számára bevétel elengedése formájában nyújtott ellátás megfelelően tükröződik az engedély értékében. Az engedélynek az értékétől eltérő (azaz magasabb vagy alacsonyabb) áron történő értékesítése tisztán kereskedelmi tranzakciót jelent, amely nem befolyásolja a programból eredetileg kapott ellátás összegét.

(38) Az exportáló termelők részére nyújtott ellátást az ideiglenes vámrendelet (41) és (42) preambulumbekezdésében foglaltak szerint számítják. Ebben a tekintetben szükséges megjegyezni, hogy négy exportáló termelő számos követelést nyújtott be, és a Bizottság ezeket elfogadta. Ezt követően az engedély megszerzésével kapcsolatban felmerülő kiegészítő költségeket figyelembe vették. A nyújtott hitelek összegét is helyesbítették. Ezek a helyesbítések kis mértékben érintik a szubvenciós hányadot.

(39) A vizsgálati időszakban négy vállalat vett részt ebben a programban, s ezek 2,34 % és 17,68 % közötti szubvencióban részesültek.

3.2.4. **Kivitel-ösztönzési beruházási javak (EPCG) program**

(40) Az IK beadványa szerint az EPCG program célkitűzése, amelyet az ideiglenes vámrendelet (46)–(50) preambulumbekezdésében fejtettek ki, hogy lehetővé tegyék a vállalatok részére üzemeik és berendezéseik technológiai fejlesztését az egész gazdaságban, valamint, hogy ezzel párhuzamosan megőrizzék India szűkös külföldi valutatartalékait is. Azt állították, hogy az EPCG ellátás független a kiviteli teljesítménytől, mivel az EPCG engedélyek a korábbi kiviteli teljesítménytől függetlenül megszerezhetők. Az EPCG engedély tulajdonosa továbbá a behozott beruházási javak helyett minden esetben belföldi eszközöket is vásárolhat.

(41) Ezzel az állítással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az EPCG programban való részvételhez a vállalatnak kötelezettséget kell vállalnia bizonyos értékű árunak bizonyos időn belül teljesítendő kivitelére. Ez a program tehát törvényileg az kiviteli teljesítmény függvénye, mivel árukivitel-kötelezettség vállalása nélkül ilyen ellátásban nem lehet részesülni. Az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezések értelmében tehát a program egyedinek tekintendő, és így kiegyenlíthető.

(42) Az exportáló termelők azt állították, hogy az EPCG program keretében a kormányzati bevételről nem mondtak le, csupán elhalasztották azt. Ha a beruházási javak importőre a programban előírt időszak lejártát megelőzően nem teljesíti kiviteli kötelezettségét, a különbözeti vámokat kamattal együtt behajtják. Tehát az, hogy valamely importőr részesült-e vámmentességben, és hogy a kormány lemondott-e a bevételéről, s így átruházta-e az ellátást, csak a kiviteli kötelezettség teljesítésére a programban előírt időszak végén derül ki. Korai lenne tehát a vizsgálati időszakban mérlegelni a beruházási javak program keretében történő behozatalát.

(43) Ezen állítás tekintetében meg kell jegyezni, hogy amikor valamely vállalat a programba jelentkezik, s így kiviteli kötelezettséget vállal, azt kell feltételezni, hogy a kiviteli kötelezettség teljesülni fog, és a vállalat megszerzi az importvám megfizetése alóli végleges mentességet. A vállalatoknak tulajdonképpen arra kell számítaniuk, hogy végül nem kell vámot fizetniük. Ha nem ezt tételeznénk fel, az a programot értelmetlenné tenné.

(44) A vizsgálat továbbá egyértelműen megállapította, hogy az IK meghosszabbítja a kiviteli kötelezettségi időszakot azoknak a vállalatoknak a számára, amelyek képtelenek az eredetileg megállapított időszakon belül teljesíteni kiviteli kötelezettségüket.

(45) A fenti okok miatt úgy kell tekinteni, hogy a kormány a beruházási javak behozatalának időpontjában lemond a bevételről, és az importáló vállalat a meg nem fizetett vám teljes összegének erejéig ellátásban részesül.

A szubvenció összegének kiszámítása

(46) Az exportáló termelőknek nyújtott ellátást az ideiglenes vámrendelet (53) preambulumbekezdésében foglaltak szerint számítják ki. Meg kell jegyezni, hogy valamennyi exportáló termelő több igényt nyújtott be, amelyeket a Bizottság részben elfogadott. Elsősorban azokat a költségeket vette figyelembe, amelyek a szubvenció igénylésével vagy elnyerésével kapcsolatban szükségszerűen felmerültek, és amelyekre megfelelő bizonyítékot nyújtottak be. Ezek a költségek elsősorban felvételi díjakkal és bankgaranciákkal függtek össze. A felvételi díj egyszeri művelet, a bankgarancia esetében viszont maga a bankgarancia lehet több éven keresztül tartó egyszeri művelet, illetve állhat a bankgarancia érvényességi ideje alatt fizetendő több éves részletből.

(47) Megjegyzendő, hogy az egyik vállalat, az MTZ Polyesters Ltd. azt állította, hogy az ideiglenes vámrendeletben alkalmazott módszer nem megfelelő a saját esetében, mivel a vizsgálati időszakban a többi vizsgált vállalathoz képest teljesen eltérő helyzetben volt. Azt állította többek között, hogy előre nem látható események következtében, amelyek között természeti csapás is előfordult, kereskedelmi célú termelése csak 1998. októberében indult meg. Emiatt a vizsgálati időszakban mind a belföldi, mind a kiviteli értékesítés szintje nagyon alacsony, következésképpen a szubvenciós hányad magas volt. A vállalat ennek megfelelően eltérő számítási eljárást javasolt, és annak használatát kérte.

(48) Megjegyzendő, hogy a vizsgálat alatt, egészen a végleges ténymegállapítások feltárásáig ilyen irányú igény nem érkezett a Bizottsághoz. A vállalat mindazonáltal a kérelmével együtt részletes és alapos bizonyítékot nyújtott be a kereskedelmi célú termelés kezdetére és a termelés késői beindulásának a vállalat tevékenységére gyakorolt hatásaira vonatkozóan.

(49) A beadvány alapos tanulmányozását követően a Bizottság úgy határozott, hogy a vállalat által javasolt eltérő számítási módszer elfogadására irányuló kérés nem indokolt. A Bizottság mindazonáltal mérlegelte, hogy ennek a vállalat egyedi és különleges körülményei között a szokásos kereskedelmi termelési helyzetben lévő vállalatokkal megegyező nevezőnek (azaz a tényleges kivitelnek) az alkalmazása vezetett olyan aránytalan eredményekhez, amelyek nem tükrözik megfelelően a vállalat által a kiegyenlíthető szubvencióból a program keretében kapott ellátást. Ennek megfelelően a Bizottság, megtartva az eredeti számítási eljárást, a szokásos kereskedelmi termelési helyzetben levő vállalatok ellenőrzött adataira alapozva kiigazította ennek a vállalatnak a termelési és kiviteli adatait a vizsgálati időszakra a szubvencióból biztosítható ellátás meghatározása érdekében.

(50) Összefoglalva, a vizsgálati időszakban hat vállalat vett részt ebben a programban, s ezek 1,42 % és 8,75 % közötti szubvencióban részesültek.

3.3. KIVITELÖSZTÖNZÉSI ÖVEZETEK/KIVITEL-ORIENTÁLT EGYSÉGEK (EÖÖ/EOE)

(51) Az IK bejelentette, hogy nem mond le semmiféle bevételről e program keretében, amelyet az ideiglenes vámrendelet (55)–(58) preambulumbekezdésében ismertettek, mert a beruházási javakra kivetett vámokat csak a vámszabad raktárban történő tárolás idejére függesztik föl. Ez azt jelenti, hogy az EÖÖ/EOE egységekben felhasználandó beruházási javak behozatala után az importőrnek nem kell vámot fizetnie. Amikor azonban a beruházási javakat értékesítik, illetve a vámszabad területről elszállítják, a vámot a beruházási javaknak az értékesítés vagy az elszállítás időpontjában érvényes csökkent értékével arányosan meg kell fizetni.

(52) Ez az állítás hasonlít az exportáló termelőknek az EPCG program keretében tett állításához, azaz a bevételről a kormány nem mond le, csak elhalasztja azt. Annak feltételezése azonban, hogy a beruházási javakat vámmentesen importálják, majd a vám megfizetésével a belföldi piacon értékesítik, értelmetlenné tenné a programot. Mindenesetre, még ha a beruházási javakat valamely későbbi időpontban értékesítenék is, a kormány a bevételről csak az értékcsökkenéssel arányos összeg erejéig mondana le. Egyszerű vállalati kereskedelmi döntés, hogy a vállalat ezeket a beruházási javakat értékesíti-e, illetve, hogy azokat mely időpontban értékesíti.

(53) A fenti okok következtében úgy kell tekinteni, hogy a kormány a beruházási javak behozatalának időpontjában bevételéről lemond, az importőr vállalat pedig a meg nem fizetett vám teljes összegének erejéig ellátásban részesül.

(54) Az exportáló termelő hasonló igényt nyújtott be, és pótlólag az exporttermékek ráfordításainak behozatalára vonatkozó érveket hozott fel. Mivel az EÖÖ/EOE program kizárólag beruházási javak behozatalára szolgál, ezeknek a pótlólagos érveknek a figyelembe vétele nem indokolt.

(55) Ez a szubvenció az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a törvény szerint kiviteli teljesítménytől függő szubvenció, mivel a vállalat azt csak akkor kaphatja meg, ha kiviteli kötelezettséget vállal, s így az egyedinek tekintendő.

A szubvenció összegének kiszámítása

(56) Az exportáló termelőnek járó ellátást az ideiglenes vámrendelet (63)–(65) preambulumbekezdésében ismertetett módon számítják ki. E program keretében egy vállalat részesült 0,7 %-os ellátásban.

3.3.1. **Jövedelemadó alóli mentességi program**

(57) Az ideiglenes vámrendeletben foglaltaknak megfelelően ebben a programban egyetlen exportáló termelő sem vett részt. Következésképpen nem került sor intézkedésekre, és végleges vizsgálati ténymegállapítások meghatározása sem indokolt.

3.4 REGIONÁLIS PROGRAMOK

3.4.1. **Forgalmi adó**

(58) Az exportáló termelők azt állítják, hogy a Gujarat és Maharashtra államok által nyújtott forgalmiadó-mentességből és az Uttar Pradesh állambeli forgalmi adó-ösztönzési programból származó előny élvezője az áru vásárlója, és nem annak eladója.

(59) Ezekben az államokban a forgalmi adó az áruk értékesítésére kivetett, és a számlán az eladási árhoz hozzáadott adó. Az eladó adóbehajtóként működik. A forgalmi adó rendszere abban különbözik az ÁFA rendszertől, hogy a kifizetett forgalmi adó nem vonható le a beszedett forgalmi adóból.

(60) Azt állították, hogy a forgalmi adó alóli mentességet a vállalatok kizárólag értékesítési tranzakciókra, és nem nagy mennyiségű áru vásárlására használták föl.

(61) A Bizottság az ellenőrző látogatás alkalmával nem talált bizonyítékot ennek ellenkezőjére. Megállapították azt is, hogy az exportáló termelők legnagyobb beszállítói az érintett államokon kívül találhatók. Emiatt az exportáló termelőknek az áruvásárlást terhelő forgalmi adót meg kellett fizetniük.

(62) Megállapítható tehát, hogy a Gujarat és Maharashtra államok által biztosított forgalmi adó-mentesség, valamint az Uttar Pradesh állam által nyújtott forgalmi adó-ösztönzési program nem jelentett előnyt az exportáló termelők számára.

(63) E program tekintetében nem lépnek életbe intézkedések, s következésképpen a végleges ténymegállapítások meghatározása sem szükséges. Végezetül megjegyzendő, hogy ezek a ténymegállapítások nem sértik a programoknak a vásárlási tranzakciókra történő alkalmazását.

3.4.2. **Regionális programok – villamos energiát terhelő adó alóli mentesség**

(64) Az IK és az egyik exportáló termelő, az MTZ Polyesters Ltd. bejelentette, hogy ez a program, amelyet az ideiglenes vámrendelet (80)–(81) preambulumbekezdése ismertet, nem egyedi, mivel Gujarat állam minden új vállalkozása számára rendelkezésre áll, függetlenül attól, hogy azok székhelye hol található.

(65) A Bizottság megvizsgálta az állítás alátámasztására benyújtott bizonyítékokat. Gondos elemzést követően megállapítható, hogy bár a vonatkozó törvényszöveg helyenként, nevezetesen a „szolgáltató vállalat" meghatározásakor és a különböző adókulcsok megállapításakor nem teljesen egyértelmű, a program az állam területén ötéves időszakra azonos feltételek mellett valóban minden új iparvállalat rendelkezésére áll.

(66) Az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja leszögezi, hogy amennyiben a szubvenciót nyújtó hatóság, vagy a szubvenciós tevékenység alapjául szolgáló törvényszöveg objektív feltételeket vagy rendelkezéseket állapít meg a szubvenciós jogosultságra, illetve a szubvenció összegére vonatkozóan, egyediségről nem lehet szó, feltéve, hogy a jogosultság automatikus, és az említett feltételeket és rendelkezéseket szigorúan betartják. Ezeket az objektív feltételeket és rendelkezéseket többek között horizontálisan kell alkalmazni, és azok nem hozhatnak másoknál kedvezőbb helyzetbe egyes vállalatokat.

(67) A vizsgálat során beérkezett bejelentések és az ellenőrzött bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a program megfelel az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, vagyis azt horizontálisan alkalmazzák, mivel az állam teljes területén a vállalatok rendelkezésére áll, és objektív feltételeken, nevezetesen új iparvállalatok létrehozásán alapul.

(68) Megállapítható tehát, hogy ez a program nem egyedi, és így nem kiegyenlíthető.

3.4.3. **Regionális programok – helyi adó visszatérítése**

(69) Az ideiglenes vámrendelet (88)–(89) preambulumbekezdésében ismertetett helyi adó visszatérítésével kapcsolatban az IK kifejtette, hogy a helyi adó olyan közvetett adó, amelyet az indiai helyi hatóságok a város vagy kerület területére belépő árukra vetnek ki. Azzal érveltek, hogy az ASCM II. mellékletében található „Útmutató a ráfordításoknak a termelési folyamatban történő felhasználásáról" engedélyezi a közvetett adóvisszatérítési programokat az exporttermékek gyártásához felhasznált behozatalra kivetett korai halmozódó közvetett adók esetében. Következésképpen ez a program nem kiegyenlíthető.

(70) Ez az érv elvetendő, mivel a helyi adó visszatérítési program az exporttermeléssel semmiféle kapcsolatban sem áll.

(71) E program egyediségére vonatkozóan megalapozott igény nem érkezett. Ennek megfelelően megerősítést nyert, hogy a program az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontja értelmében egyedi, mivel kifejezetten egyes olyan vállalkozásokra korlátozódik, amelyek székhelye a szubvenciót nyújtó hatóság illetékességébe tartozó meghatározott területen található.

(72) Az egyik exportáló termelő, a Garware Polyester Ltd. bejelentette, hogy a vizsgálati időszakban nem kapott ellátást a program keretében, mivel Maharashtra állam hatóságai nem teljesítették ténylegesen visszafizetési kötelezettségüket.

(73) Ezt az érvet el kell vetni, mivel a szerzett előny a Maharashtra állammal szemben felgyülemlett követelés, amelyre a vállalat a törvények értelmében jogosult.

(74) Az IK és az exportáló termelők ismételten felvetettek egy általánosan elfogadott igényt, és bejelentették, hogy a Bizottságnak, különösen a fejlődő országok esetében, a rendelkezésre álló tényeken alapuló döntések helyett kötelessége lenne az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében megállapítani a fejletlen régiók jogosulatlanságát.

(75) E tekintetben megjegyzendő, hogy ezzel a programmal kapcsolatban, amelyben mindössze egyetlen, Maharashtra állam Aurangabat körzetében található vállalat vett részt, az eljárásra megadott határidőn belül sem az IK, sem más fél nem nyújtott be bizonyítékot az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelmények teljesítésére vonatkozóan. Az 1981-1982. évekre korlátozódó néhány adatot a határidőt jelentősen túllépve nyújtottak be. E körülmények között a Bizottságnak sem kötelessége, sem lehetősége nincs arra vonatkozóan, hogy megállapítsa, hogy az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdésében a döntéshozatalhoz előírt feltételek, beleértve többek között a gazdasági fejlettségnek statisztikai adatokon alapuló mérését, e program esetében teljesültek-e.

(76) Ilyen körülmények között a Bizottságnak meg kell erősítenie az ideiglenes vámrendelet (93) preambulumbekezdésében ismertetett ténymegállapításokat. Véglegesen megállapítható tehát, hogy ez a program kiegyenlíthető.

A szubvenció összegének kiszámítása

(77) Az exportáló termelőnek járó ellátást az ideiglenes vámrendelet (94) preambulumbekezdésében ismertetett módon számítják ki. A vállalat mindazonáltal bizonyította, hogy nem volt jogosult az adó teljes összegének visszatérítésére, következésképpen a szubvenciós hányad is alacsonyabb volt.

(78) Ebben a programban a vizsgált időszakban egy vállalat vett rész, a kapott szubvenció 1,08 % volt.

3.4.4. **Tőkeösztönző**

(79) Az IK és az exportáló termelők vitatták az ideiglenes vámrendelet (96)–(97) preambulumbekezdésében ismertetett programot. Ezekkel az érvekkel nem szükséges foglalkozni, mivel a program keretében kapott ellátásokat az ideiglenes vámrendelet (24) preambulumbekezdésében foglalt indokok miatt ideiglenesen megállapított vámok összege nem tartalmazta. Következésképpen a program keretében kapott ellátásokra vonatkozóan rendelkezések nem lépnek életbe, s így végleges ténymegállapítások meghatározása sem indokolt.

A kiegyenlíthető szubvenciók összege

(80) A kiegyenlíthető szubvenciók összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban értékarányosan kifejezve, a megvizsgált exportőrök szerint a következő:

(%-ban)

	PBS	DEPB		EPCGS	EÖÖ/EOE	Állami programok				ÖSSZESEN
		A kivitelt megelőzően	A kivitelt követően			Forgalmi adó	Tőkeösztönző	Helyi adó visszatérítés	Villamos energia visszatérítés	
Ester Industries Ltd.		6,84	2,34	2,87						12,0
Flex Industries Ltd.			10,44	2,13						12,5
Garware Polyester Ltd.		1,31		1,48				1,08		3,8
India Polyfilms Ltd. & Jindal Polyester Ltd.			4,82	1,52	0,70					7,0
MTZ Polyester Ltd.				8,75						8,7
Polyplex Corporation Ltd.			17,68	1,42						19,1

4. **KÁROKOZÁS**

4.1. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA

(81) Az ideiglenes vámrendelet (106) preambulumbekezdése megállapítja, hogy négy panaszos termelő felel meg az alaprendelet 10. cikkének (8) bekezdésében foglalt követelményeknek, mivel az érintett termékből a közösségi termelés több mint 80 %-át állítják elő, és így az említett rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében a közösségi iparágat alkotó termelőknek tekinthetők.

(82) Az indiai exportáló termelők állítása szerint az eljárást nem lett volna szabad megindítani, mivel nem állt rendelkezésre elegendő bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a 10. cikk (8) bekezdésében foglalt követelmények teljesültek. Állításuk szerint az a tény, hogy a fogyasztási célú PET fóliatermelés kimaradt a keresetből, bizonyítja, hogy a Bizottság a kereset alapján nem tudta megbecsülni a teljes közösségi PET fóliatermelést. Ez az állítás megalapozatlannak tekintendő, ugyanis a fogyasztási célú PET fólia sohasem PET fóliaként, hanem további feldolgozáson átment termék formájában lépett be a nyitott közösségi piacra. A tényállás megállapításához mindenesetre a panaszos termelők nemfogyasztási célú termelésének szintje is elegendő volt.

(83) Következésképpen az ideiglenes vámrendelet (105) és (106) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításokat megerősítjük.

4.2 KÖZÖSSÉGI FOGYASZTÁS, IMPORTÁLT MENNYISÉG ÉS PIACI RÉSZESEDÉS

(84) Megerősítést nyertek a Bizottság által az átmeneti szakasz során levont következtetések, nevezetesen az érintett termék teljes indiai kivitelének jelentős növekedése, valamint piacrészének nagymértékű növekedése a közösségi piacon.

(85) Az ideiglenes vámrendelet (107)–(110) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításokat ennek megfelelően megerősítjük.

4.3 A TÁMOGATOTT BEHOZATAL ÁRAI

(86) Az indiai exportáló termelők állítása szerint az ideiglenes vámrendelet ár-összehasonlítása számukra tisztességtelen eredményekhez vezet, mivel az nem veszi figyelembe a különbséget a közönséges és a speciális PET fólia árai között. Azt állítják, hogy az indiai kivitel elsősorban közönséges PET fóliából áll, míg a közösségi iparág által előállított PET fólia jelentős része speciális típusú. Ezt az érvet el kellett vetni, ugyanis a közönséges és speciális PET fólia különbségeit az ár-összehasonlításhoz alkalmazott termékcsoportosításkor figyelembe vették.

(87) Az indiai exportáló termelők azt állítják továbbá, hogy a kérdőívben meghatározott termékcsoportosítás szerkezete egyes részeinek kizárása miatt az ő esetükben magasabb eladási árkülönbözetek alakultak ki. Kifogásolták a terméktípus szerinti csoportosítás az ideiglenes ténymegállapítások meghatározását követő egyszerűsítését, azt állítva, hogy az egyszerűsítés a különböző minőségű PET fóliatípusok helytelen összehasonlításához vezetett. Azt állították továbbá, hogy az indiai termék hő hatására jobban zsugorodik, keskenyebb és kevésbé átlátszó, mint a közösségi termék, tehát az indiai termék gyengébb minőségű és olcsóbb.

(88) A vizsgálat alatt beszerzett információk alapján az átmeneti időszakban a Bizottság úgy határozott, hogy az érintett felek részére kiküldött kérdőívekhez képest egyszerűsíti a különböző PET fóliák típus szerinti csoportosítását. Ennek megfelelően a szélességet, a hővel szembeni viselkedést és az átlátszatlan és az átlátszó fólia közötti különbséget nem vették figyelembe. E tekintetben megjegyzendő, hogy más vizsgálatokhoz hasonlóan, és különösen az információgyűjtés időszakában, a kérdőívben meghatározott terméktípus-csoportosítás ez esetben jelzésszerű és módosítható volt. A vizsgálat kimutatta, hogy a PET fólia szélessége szerinti megkülönböztetés megtöbbszörözte volna az összehasonlítandó terméktípusok számát, anélkül, hogy egyértelmű hatása lett volna az árak összehasonlítására. A hőtani tulajdonságok figyelembe vétele, valamint az átlátszatlan és átlátszó fólia megkülönböztetése továbbá nem volt lehetséges, mivel az átlátszatlanság esetében kiderült, hogy nincs egyértelmű meghatározás erre a tulajdonságra, a hőtani tulajdonságok esetében pedig a kérdőívben megadott meghatározást az érintett felek nem tartották be következetesen. Ez olyan helyzetet idézett elő, amelyben mind a közösségi termelők, mind az indiai exportáló termelők eltérő és összehasonlíthatatlan meghatározásokat alkalmaztak.

(89) Az indiai termelő vállalatok fenti állítását figyelmen kívül hagyták, nemcsak azért, mert elkerülhetetlen volt a termékcsoportosítás egyszerűsítése az árkülönbözetek kialakítása terén a két érintett fél által bejelentett termékcsoportosítások reprezentatív összehasonlítása révén megvalósítandó kezelhető gyakorlat biztosításához (ténylegesen mintegy 400 közösségi iparági termékcsoport-kódot hasonlítottak össze az indiai exportáló termelők körülbelül 160 PCN kódjával), hanem azért is, mert az árkülönbözetek meghatározása már egyszerűsített formában is megfelelően tükrözi az indiai exportáló termelők és a közösségi iparág által gyártott típusok fizikai jellemzői közötti különbségeket.

(90) Valamennyi indiai exportáló termelő kérte továbbá a kereskedelmi szintek kiigazítását. Azzal érveltek, hogy ők a PET fólia jelentős részét közösségi importőrök felé, míg a közösségi iparág elsősorban közvetlenül a PET fólia feldolgozók felé értékesít. Ennek megfelelően azt igényelték, hogy az alacsonyabb árak szempontjából az importőrök a feldolgozók felé ajánlott viszonteladói árait és a közösségi iparág által ajánlott árakat kell összehasonlítani. Bejelentették, hogy az importőrök a feldolgozók felé történő értékesítéséből származó árrése 25 %, amely megfelel a kért kiigazított kereskedői szintnek.

(91) E tekintetben megjegyzendő, hogy a Bizottság a kérdőíven (1) forgalmazó, (2) feldolgozó, (3) eredeti berendezés gyártó (4) végfelhasználó és (5) egyéb kereskedői szinteket különböztetett meg. Az indiai exportáló termelők a kérdőívben adott válaszaikban minden további pontosítás nélkül arról nyilatkoztak, hogy a PET fólia túlnyomó részét Európában az ötödik csoportban sorolt „egyéb" csoport felé értékesítik. Az ideiglenes ténymegállapítások meghatározását követően az indiai exportáló termelők megerősítették, hogy az „egyéb" minősítéssel bejelentett importőrök felé történő értékesítés a forgalmazók felé történő értékesítést jelenti. A vizsgálat mindazonáltal kimutatta, hogy ezeknek a forgalmazóknak egy része fel is dolgozza a terméket, jelezve, hogy az indiai exportáló termelők által a kereskedői szintekre vonatkozóan benyújtott magyarázat pontatlan. A vizsgálat továbbá nem igazolta a két kereskedői szint közötti 25 %-os különbséget. Valójában a közösségi iparág értékesítése területén a forgalmazók felé ajánlott átlagos eladási ár magasabb, mint a feldolgozók felé érvényesített ár. Az indiai exportáló termelők számára ez a körülmény azt jelentené, hogy bármely kiigazítás ténylegesen növelné a megállapított árkülönbözetet. Annak, hogy a közösségi iparág értékesítése esetében a forgalmazók felé ajánlott ár magasabb a feldolgozók felé érvényesített áraknál, az a magyarázata, hogy a feldolgozók nagyobb mennyiséget vásárolnak, és így mennyiségi árengedményt kapnak. Az indiai exportáló termelők esetében beadványuk szerint hat vállalatból öt magasabb áron értékesített a feldolgozók, mint a forgalmazók felé. Egy vállalat mindazonáltal egyértelműen magasabb árat érvényesített a forgalmazók felé, a többi vállalat esetében pedig a két kereskedői szint közötti árkülönbség jelentősen 25 % alatt volt.

(92) A vizsgálat azt is kimutatta, hogy a két fő kereskedői szint nem válik egyértelműen szét, ugyanis néhány jelentős vállalat forgalmazóként és feldolgozóként egyaránt tevékenykedik. Megállapították továbbá, hogy a két szint között nincs egyértelmű árkülönbség, mivel a megrendelt mennyiség a kereskedői szintnél lényegesebb árképző tényezőnek mutatkozik. Végezetül, és az indiai exportáló termelők állításával ellentétben a vizsgálat kimutatta, hogy a közösségi iparág szintén egyaránt értékesíti az érintett terméket a forgalmazók és a feldolgozók felé. Megállapítható tehát, hogy a kereskedői szinteknek az indiai exportáló termelők javára történő kiigazítása nem indokolt.

(93) Az egyik indiai exportáló termelő, az MTZ, minőségi különbség miatti kiigazítást is kért. Bejelentették, hogy a árkülönbözet kiszámításához használt tranzakciós listájukban a gyenge minőségű fóliát is feltüntették, és a gyenge minőségű fóliatípusokat eladási áruk 100 %-os emelésével kell kiigazítani. E tekintetben megjegyzendő, hogy a kérdőívre adott válaszaiban az MTZ úgy nyilatkozott, hogy a vállalat háromféle minőségű fóliát gyárt: „A", „B", illetve osztályon aluli minőségű fóliát. A tranzakciós listában mindazonáltal nem említették a minőségi különbségeket. Az ideiglenes intézkedések megállapítását követően az MTZ további tájékoztatást nyújtott be arra vonatkozóan, hogy tranzakciós listájukban miképpen lehet azonosítani az osztályon aluli minőségű termékeket. E tájékoztatás birtokában a Bizottság összehasonlította az állítólagos osztályon aluli minőségű termékek árát a többi termékével, és megállapította, hogy a két csoport árai között nincsen különbség. Az MTZ minőségkiigazítási kérelme tehát nem fogadható el.

(94) Az indiai exportáló termelők végezetül azt állították, hogy a Bizottságnak a számítások során a negatív árkülönbözetek mellett figyelembe kellett volna vennie a pozitív árkülönbözeteket is. Mivel ez nem történt meg, azt állították, hogy magasabb kárelhárítási arányt állapítottak meg. Megjegyzendő, hogy az ideiglenes vámrendelet (112)–(114) preambulumbekezdésében ismertetett, az árkülönbözetek kiszámítására szolgáló eljárásban a támogatott behozatal súlyozott átlagos nettó eladási árait vetették össze az egyes típusokra vonatkozóan a közösségi iparágnak a közösségi piacon elért súlyozott átlagos nettó eladási áraival. Ez az eljárás ennek megfelelően lehetővé tette, hogy típusonként figyelembe vegyék azt az összeget, amellyel az exportáló termelők a kiviteli ügyletek során érvényesített eladási ára meghaladta a közösségi iparág súlyozott átlagos árát. Ezt az érvet ennek megfelelően elutasítottuk.

(95) A fentiekből következik, hogy megerősítjük az ideiglenes vámrendelet (114) preambulumbekezdésében foglalt ideiglenes ténymegállapítást a 28,2 % és 50,3 % közötti árkülönbözetekről.

4.4 A KÖZÖSSÉGI IPARÁG HELYZETE

(96) Az IK általánosságban azt állítja, hogy a panaszosok által nyújtott nem bizalmas jellegű kérdőíves adatok alapján a közösségi iparágat semmilyen kár sem éri. E tekintetben az ideiglenes vámrendelet (115)–(125) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a vizsgálat kimutatta, hogy a közösségi iparágban általában negatív folyamatok játszódtak le, mégpedig a piaci részesedés, az árak és a jövedelmezőség tekintetében egyaránt, ami egyértelműen bizonyítja az anyagi károkozást. Ezt a tendenciát a közösségi iparág által nyújtott nem bizalmas jellegű adatok megfelelően igazolják.

(97) Az indiai exportáló termelők azt állítják, hogy az 1995-ös év vizsgálati adatgyűjtési kiindulópontként való kiválasztása a közösségi iparágat ért kár megállapítása irányába torzította el az elemzést. Bejelentették, hogy mivel 1995. a nagyon magas kereslet következtében kivételesen jó év volt, természetes, hogy a károkozási mutatók ezt követően negatív tendenciát mutatnak. Az indiai exportáló termelők azt állítják, hogy az 1993-as induló év kiválasztása igazságosabb képet eredményezett volna a károkozási tényezők alakulásáról. A vizsgálat célja mindazonáltal az, hogy a kiegyenlíthető behozatalnak a közösségi iparág gazdasági helyzetére gyakorolt hatását értékeljük a vizsgálati időszak során. Az elemzés érdekében a vizsgált időszakot megelőző több (általában három) évre vonatkozó információk alapján több mutató alakulását állapítják meg. Az elemzés célja ennek megfelelően nem a kezdő év és a vizsgálati időszak összehasonlítása, hanem az érintett teljes időszak alatt az évenkénti fejlemények értékelése. Mindenesetre megjegyzendő, hogy a szóban forgó időszakról szóló döntés meghozatalakor nem állt rendelkezésre arra vonatkozó információ, hogy a károkozási mutatók esetleg eltérő képet mutattak volna abban az esetben, ha korábbi kiindulópontot állapítanak meg. Végezetül megjegyzendő, hogy a korábbi induló év kiválasztása sem lett volna kedvező az indiai exportáló termelők számára, mivel a vizsgált időszakot megelőző években piaci részesedésük erőteljesen növekedett.

(98) Az ideiglenes vámrendelet (115)–(125) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításokat tehát megerősítjük.

4.5. VÉGKÖVETKEZTETÉS A KÁROKOZÁSRA VONATKOZÓAN

(99) A fenti szempontok figyelembevételével megerősítjük, hogy a közösségi iparág az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében anyagi kárt szenvedett.

5. **OKOZATI VISZONY**

5.1 A TÁMOGATOTT BEHOZATAL HATÁSA

(100) Az indiai exportáló termelők és az IK az állították, hogy nincs egyértelmű összefüggés a támogatott indiai kivitel és a közösségi iparág által elszenvedett veszteség között. Azt állítják, hogy a PET fólia ára világpiaci méretekben folyamatosan csökken, aminek oka a világméretű túltermelés és az alapvető nyersanyagok árának csökkenése. Az indiai exportáló termelők állítják továbbá, hogy a közösségi árak mindössze a világpiac negatív áralakulását követték, és az a tény, hogy a közösségi termelők átlagos árai csökkentek 1996-ban, amikor az indiai exportáló termelők piaci részesedése is csökkent, bizonyítja az állítást. Emlékeztetni kell mindazonáltal arra, hogy India az egyik fő előidézője a világméretű PET fólia túltermelésnek, és az Eurostat adatai szerint India már 1996-ban csökkentette európai piaci árait, amikor a többi jelentős exportáló ország, az USA, Japán és Dél-Korea még árat emeltek. Az a tény, hogy 1996-ban vesztettek piaci részesedésükből, nem jelenti azt,

hogy a növekvő árnyomással nem okoztak kárt a közösségi iparágnak, ez ugyanis a közösségi iparág átlagos árait 3 %-kal csökkentette. Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy a károkozás elemzésének alapja a vizsgált időszak, a megelőző évek pedig elsősorban a tendencia megállapítására szolgálnak.

Az indiai exportáló termelők és az IK által felhozott érveket tehát el kell utasítani.

5.2. EGYÉB TÉNYEZŐK HATÁSA

(101) Az ideiglenes vámrendelet (134)–(144) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításokat megerősítjük, az alábbi kiegészítésekkel:

5.2.1 **Egyéb harmadik országokból származó behozatal**

(102) Az indiai exportáló termelők és az IK fenntartották a vizsgálat megkülönböztető jellegére vonatkozó érvüket, amely szerint az kizárólag az indiai eredetű behozatalra terjedt ki, miközben a dél-koreai behozatal mennyisége nőtt, és a koreai átlagárak csökkentek az érintett időszakban. Az indiai exportáló termelők azt állítják, hogy a dél-koreai behozatal mennyiségének növekedése valószínűleg magasabb az Eurostat hivatalos jelentésében szereplő adatnál, mivel a koreai PET fólia importőrei esetenként valószínűleg a 3920 69 00 (egyéb poliészter) KN kódszámmal vámoltatják el a terméket, éppen úgy, ahogyan azt az indiai eredetű PET fólia esetében is teszik.

(103) A Bizottság fenntartja az ideiglenes vámrendeletben kifejtett érveit, nevezetesen, hogy Dél-Korea piaci részesedésének abszolút és relatív növekedése alatta marad Indiáénak, és a dél-koreai PET fólia árai rendszeresen magasabbak az indiai áraknál. A koreai exportáló termelők továbbá egy évvel az indiaiakat követően csökkentették csak az áraikat. Az egyéb poliészter KN kódszámmal behozott kapcsolatban a Bizottsághoz nem érkezett bizonyíték arra vonatkozóan, hogy koreai PET fóliát ilyen kódszámmal vámoltak volna.

(104) Végezetül és legfőképpen megjegyzendő, hogy a Bizottság nem látta indokoltnak a Dél-Korea elleni vizsgálat megindítását, mivel nem jutott tudomására a koreai exportáló termelők által dömping vagy támogatott kivitel formájában folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatról szóló bizonyíték.

(105) A fentiek alapján az indiai és dél-koreai eredetű behozatal helyzete eltérő, hátrányos megkülönböztetésre ennek megfelelően nem kerülhetett sor.

5.2.2. **A nyersanyagok árának ingadozása**

(106) Az indiai exportáló termelők azzal érvelnek, hogy a közösségi iparágnak a nem bizalmas jellegű kérdőívre adott válaszai alapján az állapítható meg, hogy a vizsgált időszakban a nyersanyagok árának átlagos csökkenése az ideiglenes vámrendelet állításával szemben nem 17 %, hanem egyharmad körüli érték volt. Állításuk szerint ezt a nyersanyagok árának alakulásáról szóló, nyilvánosan hozzáférhető információk igazolják. Megismételték korábbi érvüket, mely szerint a nyersanyagok árának egyharmados csökkenése lehetővé teszi, hogy a közösségi iparág a jövedelmezőség romlása nélkül csökkentse árait, s ennek megfelelően a közösségi iparág árainak csökkenését nem az indiai behozatal váltotta ki.

(107) Megjegyzendő, hogy a Bizottság az ideiglenes vámrendelet (140) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a bizalmas jellegű kérdőívre adott válaszok alapján megvizsgálta a PET fólia valamennyi nyersanyaga árainak alakulását, s így kapta meg a 17 %-os csökkenésről szóló adatot. Igaz továbbá, hogy a közösségi iparág által a nem bizalmas jellegű kérdőívre adott válaszok elsősorban a dimetil-tereftalát (DMT) és a tereftálsav (ESP) árának alakulására vonatkoztak. Mivel ezeknek a nyersanyagoknak az ára nagyobb mértékben csökkent, mint a többi nyersanyagé, a teljes nyersanyagköltség 17 %-os csökkenése összhangban van a DMT és a ESP költségének jelentősebb csökkenésével. Az ideiglenes vámrendelet (140) preambulumbekezdésében foglalt következtetések tehát összhangban vannak a kérdőívre a közösségi iparágtól kapott válaszokkal, s ennek megfelelően azokat megerősítjük.

5.2.3. **A poliészter ágazat általános nehézségei**

(108) Az indiai exportáló termelők bejelentették, hogy a két irányba orientált polipropilén (BOPP) fólia csökkenő árai a csomagolási ágazatban közvetlen hatást gyakorolnak a PET fólia áraira, mivel a PET fólia felhasználók szempontjából a termékek behelyettesíthetők. Azt állítják tehát, hogy az árak mindenképpen csökkentek volna a megnövekedett közösségi PET fólia-behozatal nélkül is.

(109) A Bizottságnak el kellett utasítania ezt az állítást, mert erre vonatkozóan semmiféle bizonyítékot sem nyújtottak be.

5.3. AZ OKOZATI VISZONNYAL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉSEK

(110) A fentiek alapján az ideiglenes vámrendelet (145) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket megerősítjük.

6. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

6.1 ELŐZETES MEGJEGYZÉS

(111) A közösségi iparág, illetve egyéb közösségi PET fólia gyártók vagy importőrök érdekei tekintetében egyetlen fél sem jelentett be újabb tényeket vagy érveket.

(112) Ennek megfelelően megerősítjük az ideiglenes vámrendeletben foglalt ténymegállapításokat, nevezetesen azokat a következtetéseket, amelyek szerint az intézkedéseknek a fenti csoportokra gyakorolt hatása előnyös (közösségi iparág és nem fogyasztási célú egyéb közösségi termelők), vagy semleges (fogyasztási célú termelők), illetve csak korlátozott körben negatív (importőrök).

6.2. AZ ÉRINTETT TERMÉK FELHASZNÁLÓINAK ÉRDEKE

(112) A (2) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a Bizottsághoz az ideiglenes intézkedésekhez vezető ténymegállapítás közlését követően az érintett termék két felhasználójától érkezett bejelentés. A felhasználók beadványukban azt állították, hogy az ideiglenes ténymegállapításokkal szemben a PET fólia jelentős nyersanyagár-tényezőt jelent a számukra, és a PET fólia alapú feldolgozott termékek teljes termelésüknek jelentős hányadát teszik ki. Azt állították továbbá, hogy a közösségi iparág áremelései megnehezítik számukra a Dél-Koreából, a Kínai Népköztársaságból és az USA-ból érkező behozatallal szembeni versenyt a feldolgozott termékek piacán. Arra hivatkoztak továbbá, hogy a közösségi iparág alkalmanként megtagadta bizonyos mennyiségű PET fólia szállítását, ami kapacitáshiányra utal. Az egyik felhasználó továbbá arra hivatkozott, hogy a közösségi iparág megtagadta az egyedi igényeit kielégítő, a szabványtól eltérő fólia kifejlesztését, ezzel szemben egy indiai termelő vállalkozott erre. Azt állítják tehát, hogy a felhasználók érdeke az indiai eredetű PET fólia alternatív forrásként történő megtartása.

(113) A Bizottság fenntartja az ideiglenes vámrendelet (153) preambulumbekezdésében foglalt, a PET fóliának az összes felhasználó teljes termelési költségéből való részesedésére, valamint a PET fólia alapú feldolgozott termékeknek a feldolgozók össztermelésében elfoglalt arányára vonatkozó érveket és következtetéseket. Mivel a szóban forgó elemzés átfogó jellegű, előfordulhatnak olyan egyedi esetek, amelyekben a PET fólia a felhasználó számára alapvető fontosságú nyersanyag. Ez azonban nem változtat a vizsgálat során kimutatott átfogó átlagos eredményeken. A vizsgálat kimutatta továbbá, hogy még egyes olyan felhasználók esetében is, akik számára a PET fólia jelentős árténnyező, az indiai eredetű PET fólia behozatala teljes PET fóliavásárlásuknak csak csekély hányadát tette ki. Megalapozatlan továbbá a felhasználók aggodalma amiatt, hogy a kapacitáshiánnyal párhuzamosan megszűnik az alternatív behozatali forrás, illetve érvük az új fóliatípus kifejlesztésével kapcsolatban, ugyanis a kiegyenlítő vám nem zárja ki az indiai exportáló termelőket a Közösség piacáról. A vámok csak a törvénytelen, kárt okozó állami támogatás hatásait orvosolják.

6.3. A KÖZÖSSÉGI ÉRDEKKEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉS

(114) A különböző érdekek és a fenti szempontok vizsgálata alapján a Bizottság kijelentheti, hogy nem áll fenn olyan kényszerítő ok, amely a szóban forgó behozatal elleni fellépés elmulasztását indokolná.

7. VÉGLEGES VÁMTÉTEL

(115) A szubvencióra, a károkozásra, az okozati viszonyra és a közösségi érdekre vonatkozó ténymegállapítások alapján a Bizottság a végleges kiegyenlítő intézkedések elfogadását indokoltnak ítéli.

7.1. KÁRELHÁRÍTÁSI SZINT

(116) A közösségi iparág javaslata szerint (az ideiglenes vámrendelet (156) preambulumbekezdésében a Bizottság által meghatározott) 6 %-osnál magasabb minimális haszonkulcsra van szükség. Ebben az esetben mindazonáltal nem lényeges a végleges százalék megállapítása, ugyanis a károkozás aránya még a Bizottság által alkalmazott alacsonyabb számadatok mellett is meghaladja a szubvenciós hányadot. Az indiai exportáló termelők kérték a kereskedői szintek kiigazítását, és javaslatot tettek a kárelhárítási szint meghatározásához szükséges árkülönbözeti arány kiszámítási módjának helyesbítésére. Az MTZ kérte továbbá a minőségi különbségek szerinti kiigazítást. A (92) és (93) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően ezeket a kéréseket el kellett utasítani.

7.2. A VÁMOK FORMÁJA ÉS SZINTJE

(117) Indokolt esetekben a kiegyenlíthető szubvenciók összegének ideiglenes meghatározása megváltozott. Ennek megfelelően a végleges kiegyenlítő vám mértéke valamennyi együttműködő indiai exportáló termelő számára alacsonyabb, mint az ideiglenes vám mértéke volt.

(118) Az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésével összhangban a kiegyenlítő vám mértékének meg kell egyeznie a szubvenció mértékével, kivéve azt az esetet, ha a károkozás mértéke ennél alacsonyabb. Az együttműködő termelőkre tehát a következő vámok vonatkoznak:

Ester Industries Ltd.	12,0 %
Flex Industries Ltd.	12,5 %
Garware Polyester Ltd.	3,8 %
India Polyfilms Ltd.	7,0 %
Jindal Polyester Ltd.	7,0 %
MTZ Polyesters Ltd.	8,7 %
Polyplex Corporation Ltd.	19,1 %

(119) Az érintett termék a Közösségbe irányuló indiai eredetű behozatalának 80 %-ára kiterjedő magas együttműködési arány figyelembevételével indokoltnak tekinthető a nem együttműködő vállalatok számára az együttműködők részére megállapított legmagasabb, azaz 19,1 %-os vámmal megegyező szintet megállapítani. Ez a szint biztosítani fogja, hogy az együttműködés megtagadásáért ne járjon kedvezmény, és hogy a vámok kijátszása minimális mértékű legyen.

(120) Az ideiglenes vámrendelet (159) és (160) preambulumbekezdését megerősítjük.

8. AZ IDEIGLENES VÁMOK BEHAJTÁSA

(121) Az exportáló termelők részére nyújtott jelentős mértékű kiegyenlíthető szubvenció és a közösségi iparágnak okozott kár súlyossága figyelembevételével indokoltnak tekinthető, hogy az 1810/1999/EK rendelet szerinti ideiglenes kiegyenlítő vámokból származó összegeket a véglegesen kivetett vámok összegének erejéig végérvényesen behajtsák.

9. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI JAVASLATOK

(122) Végezetül megjegyzendő, hogy öt indiai exportáló vállalat az árra vonatkozó kötelezettségvállalási javaslatot nyújtott be a Bizottsághoz. A Bizottság megvizsgálta az említett javaslatokat, és megállapította, hogy a termék összetett jellege következtében azok nem ellenőrizhetők és kezelhetők megfelelően: mintegy 160 különböző minimális árra volna szükség ahhoz, hogy azok az összes indiai termékcsoportra kiterjedjenek, és nincs biztosíték arra vonatkozóan, hogy a kötelezettségvállalások felügyeletére javasolt szervezet, az Indiai Export Felügyeleti Ügynökség, rendelkezik az ilyen részletes ellenőrzések elvégzéséhez szükséges jogkörrel vagy technikai eszközökkel. A Bizottság a kötelezettségvállalási javaslatot ennek megfelelően elvetette,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges kiegyenlítő vámot vetünk ki az alábbi kódszámok alá tartozó indiai eredetű polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatalára: ex 3920 62 19 (TARIC kódok: 3920 62 19*103920 62 19*15, 3920 62 19*25, 3920 62 19*30, 3920 62 19*35, 3920 62 19*40, 3920 62 19*45, 3920 62 19*50, 3920 62 19*55, 3920 62 19*60, 3920 62 19*65, 3920 62 19*70, 3920 62 19*75, 3920 62 19*80, 3920 62 19*81, 3920 62 19*85, 3920 62 19*87, 3920 62 19*89, 3920 62 19*91) és ex 3920 62 90 (TARIC kódok: 3920 62 90*30, 3920 62 90*91).

(2) A vámfizetés előtti közösségi határparitáson számított nettó ár után kivetendő vámok a következők:

Gyártó	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC kód
Ester Industries Ltd 75-76, Amrit Nagar, Behind N.D.S.E. Part-1 New Delhi – 110 003, India	12,0 %	A026
Flex Industries Ltd A-1, Sector-60 Noida – 201 301 (U.P.), India	12,5 %	A027
Garware Polyester Ltd. 50-A Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai – 400 057, India	3,8 %	A028
India Polyfilms Ltd 112, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road New Delhi – 110 001, India	7,0 %	A029
Jindal Polyester Ltd 115-117, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road New Delhi – 110 001, India	7,0 %	A030
MTZ Polyesters Ltd Sarnath Centre, Upvan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E) Mumbai – 400 097, India	8,7 %	A031

Gyártó	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC kód
Polyplex Corporation Ltd 2 Ring Road, Kilokri, Opposite Maharani Bagh, New Delhi – 110 014, India	19,1 %	A032
Minden egyéb indiai vállalat	19,1 %	A999

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A 1810/1999/EK rendeletben foglalt ideiglenes kiegyenlítő vámokkal fedezett összeget a véglegesen megállapított vámtételek mellett kell véglegesen behajtani.

A kiegyenlítő vám végleges szintjén felül megállapított összegeket el kell engedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1999. december 6-án.

a Tanács részéről

az elnök

T. HALONEN